

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1. állapítsa meg, hogy mivel az előírt határidőn belül nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 93/104/EK tanácsi irányelvnek az abból kizárt ágazatok és tevékenységek szabályozása céljából történő módosításáról szóló 2000. június 22-i 2000/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis azokról nem tájékoztatta a Bizottságot, a Luxemburgi Nagyhercegség nem teljesítette az említett irányelv 2. cikkének (1) bekezdése alapján fennálló kötelezettségeit;
2. kötelezze a Luxemburgi Nagyhercegséget a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv belső jogrendszerbe történő átültetésére előírt határidő 2003. augusztus 1-jén lejárt.

⁽¹⁾ HL L 195, 2000. 8.1., 41. o.

A Landesgericht Korneuburg 2005. január 13-i végzésével a Plato Plastik Robert Frank GmbH kontra CAROPACK Handels GmbH ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-26/05. sz. ügy)

(2005/C 82/21)

(Az eljárás nyelve: német)

A Landesgericht Korneuburg (Németország) 2005. január 13-i végzésével, amely 2005. január 27-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Plato Plastik Robert Frank GmbH kontra CAROPACK Handels GmbH ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Landesgericht Korneuburg a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Főkérdés: „Mindig az minősül-e a 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében fogyasztói, gyűjtő- vagy szállítási csomagolás előállítójának, azaz csomagolás előállítójának, aki hivatásának gyakorlása során az árut a

csomagolásra szolgáló termékkel közvetlenül vagy közvetve kapcsolatba hozza vagy hozatja, és ez vonatkozik-e a hordtáskákra is? Tehát a csomagolóanyagok (csomagolási termékek) előállítójának (szállítójának) és nem fogyasztói, gyűjtő- vagy szállítási csomagolás előállítójának (csomagolás előállítója: vesd össze a megfelelő fogalmakat az irányelv 3. cikkének 11. pontjában) minősül-e a 3. cikk 1. pontjának 1. mondatában megjelölt olyan termékek előállítója (szállítója), amelyeket áruk befogadására, megóvására, kezelésére, szállítására és bemutatására használnak és az ugyanilyen célra használt, egyutas cikkek előállítója?”

- 2) Első pótkérdés arra az esetre, ha a főkérdésre adott válasz igenlő: „Eszerint a hordtáska előállítója nem fogyasztói, gyűjtő- vagy szállítási csomagolás előállítója, hanem csomagolóanyagok (csomagolási termékek) előállítója minősül?”

- 3) Második pótkérdés arra az esetre, ha az első pótkérdésre adott válasz igenlő: „Ellentétes-e a közösségi joggal, különösen az egyenlőség elvével, a jövedelemhez való jog objektíve nem igazolt korlátozásának tilalmával és a versenytorzítás tilalmával az, ha valamely tagállam jogalkotása büntetés kilátásba helyezése mellett szabályozza azt, hogy a csomagolóanyagok, különösen a hordtáskák előállítója azokat vagy vissza kell váltania vagy ebben a vonatkozásban részt kell vennie egy gyűjtési- vagy hasznosítási rendszerben, kivéve, ha egy későbbi forgalmazási hely ezt a kötelezettséget átvállalja, és a csomagolóanyagok előállítója erről joghatályos nyilatkozatot tesz?”

A Finanzgericht Hamburg 2005. január 5-i végzésével az Elfering Export GmbH kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-27/05. sz. ügy)

(2005/C 82/22)

(Az eljárás nyelve: német)

A Finanzgericht Hamburg (Németországi Szövetségi Köztársaság) 2005. január 5-i végzésével, amely 2005. január 27-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Elfering Export GmbH kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht Hamburg a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Olyan adatnak minősül-e a kiveteli nyilatkozatban szereplő, a visszatérítésben részesülő termék közösségi származására vonatkozó nyilatkozat, amely közlésének elmulasztása a 800/1999/EK rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (4) bekezdésével együtt olvasott 51. cikkének (2) bekezdése alapján szankció kiszabását vonhatja maga után?

⁽¹⁾ (HL L 102., 11. o.)

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-164/02. sz. Kaul GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben, amelyben a Bayer AG, az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban ellenérdekű félként vett részt, 2004. november 10-én hozott ítélete ellen a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) által 2005. január 28-án (faxon 2005. január 25-én) benyújtott fellebbezés

(C-29/05 P. sz. ügy)

(2005/C 82/23)

(Az eljárás nyelve: német)

A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) képviseli Alexander von Mühlendahl, az OHIM elnökhelyettese, és Gregor Schneider, az ipari tulajdonnal kapcsolatos bírósági eljárásokkal foglalkozó szervezeti egység tagja, 2005. január 28-án (faxon 2005. január 25-én) fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-164/02. sz. Kaul GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben, amelyben a Bayer AG, az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban ellenérdekű félként vett részt, 2004. november 10-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- 2) utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé a további jogalapokról való döntés céljából;
- 3) kötelezze az ellenérdekű felet a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Az Elsőfokú Bíróság megsértette a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.) (a továbbiakban: rendelet) 43. cikkének (2) bekezdését, valamint a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995 303., 1. o.) 16. szabályának (3) bekezdését és 20. szabályának (2) bekezdését azáltal, hogy az OHIM fellebbezési tanácsát az eljárás egységessége elvéből kiindulva arra kötelezte, hogy a felszólalási eljárásban akkor is vegye figyelembe az új tényelődadást és az új bizonyítási eszközöket, ha az eljárásban résztvevő fél a felszólalási osztálynak ezeket nem terjesztette elő a felszólalási osztály által kitűzött határidőn belül. Sem a rendelet, sem a végrehajtási rendelet rendelkezései nem szolgáltatnak alapot az Elsőfokú Bíróság által az inter partes eljárás keretein belül az eljárás egységessége elvéből levezetett, az első ízben a fellebbezési tanács előtt bemutatott anyagokra vonatkozó vizsgálati kötelezettségre.
2. Az Elsőfokú Bíróság megsértette a rendelet 74. cikkének (2) bekezdését azáltal, hogy akkor is kötelezi a fellebbezési tanácsot az új tényelődadás és az új bizonyítási eszközök figyelembevételére, ha az erre irányadó határidők a felszólalási osztály eljárásában „kizáró határidőnek” minősülnek, és a felszólaló az előadást vagy a bizonyítási eszközt nem a felszólalási osztály által kitűzött határidőn belül terjesztette elő.
3. Az Elsőfokú Bíróság a rendelet 74. cikkének (2) bekezdését azáltal is megsértette, hogy ez a rendelkezés csak akkor alkalmazható a fellebbezési eljárásban, ha a fellebbezés indokolására megszabott határidő letelte után új tényeket vagy bizonyítékokat terjesztettek elő.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Luxemburgi Nagyhercegség ellen 2005. január 28-án benyújtott kereset

(C-30/05. sz. ügy)

(2005/C 82/24)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviselik: Claire Françoise Durand és Florence Simonetti, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. január 28-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Luxemburgi Nagyhercegség ellen.